

XXXV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-Embeder.

(Udgivet af Landstingets Udvalg den 12te April 1880).

De Lønninger, som det fra Folkethinget overfendte Lovforslag fastsætter for de paagjældende Embedsmænd, ere aldeles overensstemmende med de Lønningsstatser, som bestemtes ved Lov af 1ste Juli 1870, idet man i Folkethinget har troet at kunne blive staaende ved disse Bestemmelser af Hensyn til den forestaaende Retsreform, og det saameget mere, som de her omhandlede Embeder formentes at være forholdsvis lidt gunstigere stillede end andre Embedsklasser.

Udvalgets Flertal (Andra, Drefing, Jacobsen, Suel, Mourier-Peteresen, Drenthol og Raben) kan ikke erkjende, at disse Grunde have nogen virkelig Betydning for det Spørgsmaal, som det her gjælder om at faae besvaret, nemlig, om de hidtil normerede Lønninger for disse Embeder overhovedet maa anses for tidssvarende og stemmende med de Forordninger, som stilles til de Embedsmænd, der bestyre dem, og det Ansvar, som de i saa høi Grad medføre. Dette Spørgsmaal tro vi at maatte besvare benegtende, og det nu i en Række Aar paa Finantsloven bevilgede Tillæg til Embedsmænd og Bestillingsmænd synes at give os Medhold i denne vor Betragtning, idet der ved samme er tilflydt de herhenhørende Embedsmænd i de lavere Lønningsklasser et Tillæg, som Lovforslaget nu vil berøve dem. Vi kunne nemlig ikke erkjende, at dette Tillæg ene og alene, hvad der vel kunde synes at fremgaa af Benaævnelser „Dyrktidstillæg“, er bevilget de Vedkommende som forbigaaende af Hensyn til de for en vis Tid herskende Konjunkturer, men antage snarere, at dette er sket, fordi man i det Hele taget fandt, at Lønningerne vare utilstrækkelige,

og at der var en Trang tilføde, som maatte afhjælpes. Man betragte dette nu imidlertid som man vil, saa er det vist, at ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag i uforandret Stikelse vil i Virkeligheden de Lønninger, som bestemtes for en længere Aarrække tilbage, i det Væsentlige være godkjendte som tilstrækkelige i Aaret 1880, og det uagtet dog Ingen vil negte, at Pengenes Værd siden er sunket i en betydelig Grad. Dette kunne vi ikke finde stemmende med Billighed og Retsfærdighed eller at være i Samfundets velforstaede Interesse, og ligesom i alt Fald de Fleste af os kunde have ønsket, at Regjeringen havde fundet Anledning til at stille større Forordninger til Lønningernes Forhøielse i de enkelte Klasser, end sket er i det oprindelige Lovforslag, og skulde have været fuldt villige til at følge den selv med Hensyn til væsentlige Forhøielser i de to første Lønningsklasser, idet vi formene, at saadanne fuldkommen vel lade sig forsvare, baade naar henses til de paagjældende Embeders Betydning og Omfang og til den hele sociale Stilling, som de vedkommende Embedsmænd bær og skulle indtage, saaledes formene vi Alle, at den ubetydelige Forøgelse, som Regjeringens Forslag indeholder, og som igjen vil blive optagen i Lovforslaget, naar de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag blive vedtagne, er saa tarvelig og beskedet, at vi ubetinget maa tilraade Thinget at vedtage disse. Den større Retsreform, som paatænkes, og som, hvis den bliver gennemført, dog ikke vil kræve saa ganske kort Tid, inden den kan træde ud i Livet, kan ikke bewirke, at vi skulle udsætte paatrængende Forandringer af de Lønninger, hvorefter Tælen er, ligesom det da ogsaa er klart, at den Omstæn-